

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Dissertationvm Atqve Programmatvm Crellianorvm

Hendel, Johann Christian Hendel, Johann Christian

Halae ad Salam, 1784

VD18 90544366

XCIX. Theses Ivris Civilis De Fideivssione Tacita Sev Qvasi Fideivssione.

urn:nbn:de:gbv:45:1-13911

minis ferendi, inprimis si famosum & turpe fuerit nomen testatoris. *L. 69. ff. 10. D. ad SCtum Trebell.* Neque dubito recte viduas mariti perduellis & infamis nomen recusare, quum *NERATIVVS* doceat, ne lugendos quidem maritos esse suspensiosos aut perduellionis reos, & quorum memoria damnata est. Etiam hodie non raro viduae, quas pudet prioris matrimonii, insignia virorum amouent & solo nomine gentilitio vtuntur, quod plerique sine periculo fieri iudicant. Certe tamen, si a iudice in ius vocandae sunt viduae, non possunt prohibere, quo minus nomine mortui mariti appellentur. Maxime vero si beneficiis viduarum frui velint, nomen viri defuncti amoliri & dissimulare nequeunt. Neque enim hoc ferendum est, si viduae viri honesti & probi nomen cum iniuria & contemptu auersentur. *IULIANVS* igitur apud *PAVLVM* etiam post diuortium coniugibus honorem pristini matrimonii commendat. *L. 2. D. de action. rer. amotar.*

XCIX.

THESES IVRIS CIVILIS

D E

FIDEIVSSIONE TACITA

S E V

QVASI FIDEIVSSIONE.

AD LEGEM II. PR. D. AD MVNICIPAL.

VITEMBERGAE, DIE XVI. IVLII CXCXCCLIV.

I.

Olim fideiussiones non solum *interrogationem & responsionem*, sed etiam *verba sollemnia*, desiderabant. *LEO* autem & *IUSTINIANVS* non quidem *interrogationem & responsionem* in stipulationibus sustulerunt, sed hoc tamen permiserunt contrahentibus, vt *quibuscunque verbis*, congruis vero & consensum luculenter declarantibus, respondere possent promissores ad *interrogationem stipulatoris*. *L. 10. C. de contrahend. vel committend. stipulat. & ff. 1. D. de V. O.*

M 2

II.

II.

Iure Ciuili igitur mansit, etiam post *IUSTINIANVM*, aliquod discrimen inter pacta nuda & stipulationes, quum hae sine interrogatione & responsione contrahi vix possent. *Cocceius de usu & differentia hodierna pacti & stipulati.* D. sentit a *LEYSER Meditat. ad Pandect. Specim. XXXIX. medit. V.*

III.

Veteres non tam anxie desiderarunt verborum solemnitatem in stipulationibus, si finis ille, propter quem solemnitas ista introducta est, alia ratione satis manifeste obtineri posset. Hinc *consensus tacitus*, etiam ante *IUSTINIANVM*, in stipulationibus effectui non caruit. *§. 5. I. de inutil. stipulat.*

IV.

Certe admissa est *tacita fideiussio* seu *quasi fideiussio*, vi cuius ille *perinde ac fideiussor* tenetur, qui *facto luculento*, quod aliam interpretationem vix admittit, declarauit, *sua fide & suo periculo* futurum, quod alius deber.

V.

Igitur si filiusfamilias voluntate patris decurio creatur, vniuersis muneribus, quae decurioni filio iniunguntur, obstrictus est pater, *quasi fideiussor* pro filio, quamuis interrogatio & responsio non interuenerit. Consensisse autem pater decurionarui filii videtur, si praesens nominationi non contradixit. Proinde quicquid in republica filius gessit, pater, *ut fideiussor*, praestabit. *L. 2. pr. D. ad municipal.*

VI.

Iure praetorio introductum est *Constitutum*, ut nudo pacto suscipi posset *obligationis alienae periculum.* *L. 1. D. de constit. pecun. & L. 27. D. eod.* Sed etiam *iure ciuili* obtinuit, ut quis posset *obligationi alienae* accedere absque stipulatione, si quis consensum suum *facto luculento* & indubio declararet. *L. 2. pr. D. ad municipal.* Inprimis si *fauor causae* vel *aequitas* manifesta suaderet, ut periculum obligationis alienae ad quasi fideiussorem spectaret.

VII.

Qui *tacite* ipso facto fideiuber, aequae ac fideiussor *beneficiis fideiussoribus* utitur, nimirum exceptione ordinis, diuisionis & cedendarum actionum.

VIII.

Pater tenetur propter mutuum, quod filius contraxit, si voluntate eius, quamuis *tacita*, mutuum contractum est. *L. 7. §. ii. D. de SCto Macedonian.*

IX.

IX.

Si pater non contradixit, quum audiret, filium quasi mandato eius mutuum contrahere, obligatur, *tacito consensu*. L. 16. D. de SCto Macedon.

X.

Pater videtur *tacite* consensisse, ut filio ea pecunia crederetur, quam ipse solebat filio subministrare. L. 7. §. 13. D. de SCto Macedon. L. 2. C. eod.

XI.

Pater tenetur *quasi fideiussor*, si filius alicui damnum iniuria dedit, vel poena afficiendus fuit, quae in mulctam conuersa est: sed mulctam aut damnorum aestimationem soluere tantum cogitur ex substantia bonorum, quorum proprietates ad filium, ususfructus ad patrem, pertinet, non vero ex suis bonis. *Decis. Elect. nouiss. XXXVI. de die 2. Iul. an. 1746.*

XII.

Est aliud exemplum *fideiussionis tacitae* seu *quasi fideiussionis*, si quis *scripserit*, se pro alio interuenisse. Perinde enim habetur, ac si interrogatione praecedente fideiussisset. §. 16. & 17. I. de Inutil. stipulat. §. ult. I. de fideiussor. & L. 134. §. 2. D. de V. O. Sola enim praesentia fideiussoris desiderata est.

XIII.

Si quis *dolose* & sciens debitorem obaeratum, qui soluendo non est, quasi locupletem, cui sine periculo credi possit, specialiter alteri commendat, *quasi fideiussisse* censetur. *Decis. Elector. XLII.* Igitur

*Si quem commendes, etiam atque etiam adspice, ne mox
Incuriant aliena tibi peccata pudorem a).*

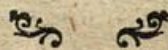
XIV.

Qui alteri actionem suam aduersus debitorem suum vendidit, non videtur *tacite* pro debitore *fideiussisse*. L. 4. D. de heredit. vel action. vendit. Veritatem enim nominis, non bonitatem, praestare cogitur, hoc est, debitorem verum quidem, sed non locupletem. *dict. L. 4. D. de heredit. vel action. vendit.*

XV.

Qui alteri debitorem suum assignat, ipse nihilominus tenetur, si debitor assignatus non sit soluendo, nisi *novatio scripta* interuenerit, per quam debitor assignans, accepta apocha, liberatur. *vid. Mandat. Reg. Pol. Elector. Sax. d. die 23. Sept. Anno 1699.*

a) HORAT. Lib. I. epist. 18. v. 76.

C.
DISSERTATIO INAUGURALIS
DE PERICULO
OBLIGATIONIS ALIENAE
SINE FIDEISSIONE.

AD LEGEM IV. §. III. D. DE FIDEIVSS. ET NOMIN.

VITEMBERGAE, DIE AVG. CIOIOCLIV.

*Lex VI. §. III. D. de Fideiussoribus & nominatori-
bus & heredibus tutorum & curatorum.*

V L P I A N V S Lib. XXXVI. ad Edictum.

Fideiussores a tutoribus nominati, si praesentes fuerunt, & non contradixerunt, & nomina sua referri in acta publica passi sunt, aequum est, perinde teneri, atque si iure legitimo stipulatio interposita fuisset. Eadem causa videtur affirmatorum: qui scilicet cum idoneos esse tutores affirmauerint, fideiussorum vicem sustinent.

§. I.

*Periculum
obligationis
alienae ple-
rumque fugi-
mus.*

Difficillimum est officium, quod MARCVS TVLLIVS praedicat ^{a)}, *periculum fortunarum* & capitis negligere prae alterius salute, aut pro amicis se in discrimen atque *periculum* inferre ^{b)}, cum plerique suis ipsi rebus non satis se consulere posse arbitrentur. Vix uxori maritus persuadet, ipsam in societatem *periculorum* communium adscitam esse ^{c)}, ut res secundae & *pericula* inter coniuges communicentur ^{d)}. Dubiae & incertae sunt voluntates hominum, ut vix quis tuto audeat pro alio spondere. Ille apud PLAVTVM auersatur *periculum* obligationis alienae, & ipse sibi ma-
luit

arare, occare, sibi ferere, sibi etiam metere ^{e)},

ne

^{a)} CICERO XIV. Epist. ad Fam. 4. c. 10.

^{b)} CICERO in Orat. pro L. Corn. Balbo

^{c)} TACITVS de mor. Germ. c. 18.

^{d)} CICERO de Amicitia.

^{e)} c. 7.

^{e)} PLAVTVS in Mercat. Aet. 1. Sc. 1. v. 71.

